

**Quæstionum Canonicarum, In Quinque Libros
Decretalium, Tomus ...**

In Lib. III. Decretalium. In quo agitur De Rebus, quae in judicium devenire solent, cujusmodi sunt, de vita et moribus Clericorum, ...

Schlüter, Georg

Augustæ Vindelicorum, 1708

Articulus II. An Jus Patronatus sit Spirituale, vel temporale?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73045](#)

704 Tract. In Lib. III. Decretal. Quæstio XXXVIII.

mixtum. Et ex hoc infert, beneficium Juris Patronatus *mixti*, non cadere sub reservationem; & semestre concessum Ecclesiasticis ad præsentandum, non competere Patrono Laico. *Note.* præterea, juxta Vivianum de Jure Patron. l. 1. c. 3. à n. 8. Jus Patronatus esse Ecclesiasticum, quando Ecclesiasticus præsentet, *nominatum à Laico*; & *Laicum*, quando Ecclesiasticus præsentat *de consensu Laici*; non autem, si rantium de consilio.

ARTICULUS II.

An jus Patronatus sit Spirituale, vel temporale?

3060 **Q**uidam dixerunt, esse quid merè temporale i. quia à Laicis possideatur, c. *consultationibus* h. t. 2. quia præscriptioni subjacet c. *querelam*, de Elect. cùm alioquin spiritualia præscribi non possiat, nec possideri, c. *causam, quæ, de præscript.* 3. quia hæreditate transmittitur c. 1. & c. *cum seculum*, de Jure Patron. cùm tamen nulla successionis ratio sit in spiritualibus c. 1. & 2. de concess. præbenda: rectius tamen dicitur, esse aliquid *in se*, ac *formaliter temporale, annexivè autem spirituale*; Sic Vivianus de jure Patron. L. 1. c. 2. 4. ubi etiam dicit, esse *jus gratiosum*, & communiter regulari, prout alia jura spiritualia, per c. *quanto* 3. de Judic. ubi eloquio Summi Pontificis habetur, jus Patronatus adeo annexum esse spiritualibus, ut super eo non nisi à *Judice Ecclesiastico cognoscit posse*, cui manifeste suffragatur, quod jus Patronatus directè emi, vel vendi non possit absque labo, ac vitio Simoniae, ut dicimus infra; at, si esset purè temporale, id non contingere; quia sic emeretur ac venderetur solum temporale. Accedit, quod directe ordinetur ad institutionem Clerici, tanquam ejus causa, ut dicitur c. *Nobis* h. t. institutio autem est actus jurisdictionis spiritualis, 2. quod sit initium, & quali inchoatio negotii. Spiritualis, intelligendo saltem de initio Ordinis, ut notat Mancinus cit. c. 3. n. 21. Hinc ad rationem simoniae pertinet, quod super eo fuerit civili aliquâ pactione contractum, c. *super eo c. præterea, h. t. & c. veniens*, de Testibus.

3061 Ad rationes in contrarium, & quidem ad 1. n. non rectè argui *temporatatem rei ex eo*, quod à Laico possidea-

tur ex mero Ecclesia gratia, & *indulto beneficio*, at sic se habet ius Patronatus à Laico possidum, ut patebit ex seqq. ergo. Ad 2. n. negando, quod jus Patronatus subjaceat præscriptioni *Laicorum*. Laicus enim non potest præscribere ius Patronatus *contra Ecclesiam liberam, scilicet Ecclesiasticus*; Iste enim hujus juris *per se* capax est, ille solum per accidens, *ex Ecclesia indulto*: Sic Vivianus cit. l. 1. c. 3. n. 24. neque hoc dicitur in c. *querelam*, de Elect. cùm ibi causus propositus inter litigantes, non fuerit inter *Laicum*, & *Ecclesiasticum*; sed inter *Clericos Ecclesie S. Agathæ, & Presbyterum Ecclesie S. Salvatoris*; qui verbum habeat de jure Patronatus *præscriptio à populo Ecclesie S. Salvatoris*; quamvis Presbyter electionem suam legitimè probaverit exinde, quod electus sit à populo illius Ecclesie, qui tunc erat in possessione eligendi Presbyterum ad illam Ecclesiam vacantem; potest autem ius possessionis alicui competere, *sine omni præscriptione*. Neganda etiam venit illa propositio, *quod præscriptioni subjacet, merè temporale est*; nam ius eligendi, ius dicimarum Ecclesiasticarum, ius ferendi censuras, exercendi quosdam actus jurisdictionis Epicopaloris, præscribi potest ab Ecclesia, vel Prælato Ecclesiastico contra aliam Ecclesiam, Monasterium, &c. quin propterea tale ius temporale sit. Ad 3. n. similiter non rectè argui, rem aliquam, vel ius esse merè temporale ex eo, *quod de gratia & mero Ecclesie beneficio in alium transferri possit*; sed quod jure suo, fundato in titulo merè temporali, prout constabit ex seqq.

ARTICULUS III.

Quibus modis acquiratur ius Patronatus?

3062 **R**Esp. à Doctoribus communiter doceri, quod tribus modis: *fundatione, extirpatione, & dotatione Ecclesie*; sic Glöss. in c. *pie menis*. 16. q. 7. Azor p. 2. l. 6. c. 19. q. 4. & alii passim; quod verum est, licet non expresseris te fundare, extiriare illo animo c. *nobis* 25. de Jure Patron. quia ius illud ab ipso jure Ecclesiastico conceditur, nisi ipse renunties; excipe tamen Ecclesiam regularem, in quam non acquiritur *Jus Patronatus sola fundatione, extru-*